

השטריימל עף באוויר -

המכות ירדו על הח"כ

הפיאה נפלה על הארץ

במבואות ירושלים התקהלו חסידיו של ר' עמרם בלוי וצעקו: „שאבעס! שאבעס!“ — כשהם מוכנים להמטיר אש וגופרית, יחד עם אבנים וכל הבא ליד, על מחללי שבת קודש. אך החזית של קידוש השם היא עולמית. ולראייה: כמה אלפי קילומטרים ממאה שע-רים התחולל באותו רגע קרב מקביל של לוחמי הקדוש-ברוך-הוא נגד האפיקורסים, ימח שמו. אלא שהאפיקורס שהרגיש שם את מלוא נחת זרועה של הקנאות הדתית לבש בעצמו שטריימל, ובעיני הציבור הישראלי הוא סמל הכפייה הדתית, כימעט כמו ר. עמרם בלוי. כי קורבן ההתנקשות הקנאית, בלב לונ-דון אשר בגולה הדוויייה, לא היה אלא חבר-הכנסת הרב מנחם פרוש.

לאחרונה, לא שפר חלקו של פרוש. בזו אחר זו ירדו עליו המכות, כמו על איוב ז"ל. תחילה נודע ברבים שיש לו עסקים משו-

מחלה לא במקום. אילו היה עורך הארץ, גרשום שוקן, עובר, כמנהגו מדי ערב, על כתבה זו, היה הפסוק האומלל נמחק. אולם מר שוקן היה חולה, נעדר יומיים מהמערכת. ממלא מקומו, עורך המישנה דאז, יאיר קוטלר, הוזרר כי ה' פירסום יהווה דיבה, לא שהה למתיריים — כולל חברי-מערכת בכירים — החליט לפרסם. נראה כי סיבוך זה של העיתון עזר להחלטה להחליפו בגדעון סאמט. לאחר שהתברר להארץ כי הפירסום אינו תואם את המציאות, החל מ"מ בין ראשי הארץ לבין יקותיאל פדרמן, איל מלונות דן. הסכמה עקרונית ביניהם הושגה גם כבר מלכתחילה (שניהם יוצאי אותה עיר ובני אותו גיל). עזרה לא מעט גם התערבותו של שר האוצר פנחס ספיר, שיעץ לפדרמן לבטל את התביעה. ספיר, שזכר את תוצאות משפט רפאל, ידע כי ממשטרים כאלה לא יוצאת טובה לאיש. פדרמן קיבל את העצה הטובה. מתוך הערכה לביטול התביעה עליי פדרמן, הצהיר שוקן כי יתרום לקרן נפגעי צה"ל 5200 לירות. אולם הוא לא יפסיד מכך. כיוון שמלונות דן התכוננו בלאו הכי להגר דיל השנה את תקציב הפירסום שלהם ב-הארץ, נראה כי הכסף יחזור לשוקן בדלת האחורית.

חיילים משוחררים

השר מתבקש

לרדת מהאולימפוס

„עומדת בפניך בעייה של מימון לימודים, רכישת דירה, השגת רישיון נהיגה, הקמת משק חקלאי? צלצל לשר האהראי. בקש אותו באופן אישי. אל תוותר. את השר עצמו בקש. ספר לפקידה שאתה בן-דודו, אחיו או בנו. ספר לו את בעייתך. גרום לכך שיבין, כי אתה — אינך חי על חשבון הוצאות. דאג לכך שירד מהאולימפוס של העלייה השנייה, אל הבעיות שלך-שלנו כאן — היום.“ קריאה זו, היפנה בימים אלה גוף חדש, המתקרא ועד הפעולה של החיילים המשוחררים, לי חיילים המשוחררים.

הגוף הוקם כמעט באופן מקרי. היה זה לאחר שמשדר השיכון דחה פנייה של אלפי חיילים משוחררים לקבלת דירה. בבית-קפה קטן בתל-אביב התאספו כשרי שה חיילים משוחררים, החליטו להקים ועד-פעולה כדי לעשות משהו בנידון. מטרת הוועד: לעזור בפתרון בעיותיהם של החיילים המשוחררים.

צה"ל — בחו"ל? נקודה מעניינת מע-לה נועם בלום, חייל משוחרר שנבחר ל-י"ר האירגון: „לדרישה שלחייל צה"ל תהיינה זכויות של עולה חדש יש הצדקה מצויינת. אני לדוגמה שירתתי כל השירות, שלוש שנים, בשטחים. בהתאם לחוק ה-בינלאומי, הייתי למעשה בחוץ-לארץ. אז למעלה מגיעות לי הזכויות של עולה חדש“

לפניות האירגון, לא הגיעו ממשדרי הר ממשלה כל תשובות, רק מנהלי לשכות שר-התיירות ושר האוצר הודיעו שיגרתית „כי המכתב נתקבל ונמצא בעיון“. הוא ממשיך להימצא בעיון עד היום.

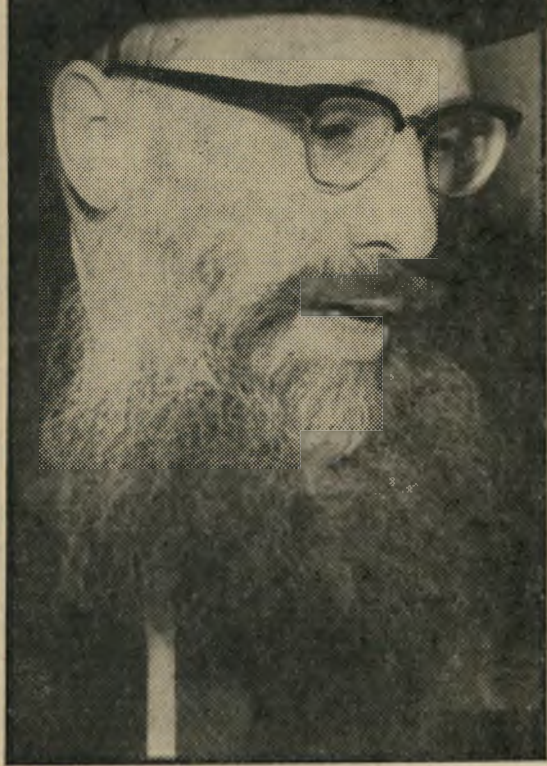
הזולה בדיירות. אחת הדרישות ה-ספציפיות של הארגון: שיחרור הברות בנייה, העוסקות בבניית שיכון לחיילים משוחררים וזוגות צעירים על קרקעות של מינהל מקרקעי ישראל, מתשלום עבור קרקע. אם תצא תוכנית זו לפועל, יזול מחיר הדירה, לדעת האירגון, ב-20% דרישות נוספות:

● חוק שיחייב חברות-בנייה ציבוריות לבנות ללא-רווחים עבור חיילים משוחר-רים. הכוונה בעיקר לחברת שיכון עובדים — שמנהלה אף לא טרה לענות לפניות הארגון.

● הגדלת המשכנתאות לחיילים הר משוחררים, כשהמטרה הסופית היא שחיל משוחרר יוכל להיכנס לדירה בהשקעת סכום של 5,000 ל"י.

● התיאג ראשון שלהם, מציינים חברי הר וועד את הודעת מינהל מקרקעי ישראל, בתשובה לפניותם, כי המינהל יחד ת-ש"ל עבור הקרקע, יסתפק בהעברת הר סכום לחוב המשכנתא.

● מראש-חץ זה, מתכוונים לוחמי האתי מול, שגילו כי מרגע שהשתחררו אין להם (המשך בעמוד 22)

פושע!

מחללי שם שתיים!

תפים עם אחד מראשי העולם התחתון הבי-נלאומי, יוסף „דוק“ סטאשר, מראשי „כנופיית קליבלאנד“, שהתחרתה בימים הטובים עם מלך-הפשע של שיקאגו, אל קאפונה, השקיע את הכסף שהרוויח בזיעת אפם של המהמרים והזונות במיפעלו המבורכים של מנחם פרוש. מסתבר שח"כ פרוש גם השתדל למען מתן היתר לסטאשר זה להישאר בארץ.

וכאשר פירסום הדבר בפרהסיא הביא בעיקבותיו את ניתוק היחסים הכלכליים של פרוש עם סטאשר, ואז התרגו סטאשר, איים עליו במישפטים, ועוד כל מיני מכות נוראות.

לכן היה זה טבעי שמנחם פרוש יעזוב קצת את הארץ לנוח בנכר, באווירה שקטה ונעי-מה, תוך התייחדות עם עבודת השם.

ואיזה מקום מתאים לכך יותר מאשר לונ-דון הקרירה, שם שוכנת קהילה יהודית טובה וחרדית, הנאמנה לאגודת ישראל מימים ימימה, ואשר מרכזה בבית-הכנסת של הרב דונר?

וכך, בשבת קודש, לבש הרב פרוש את בגדי-השאבעס שלו, חבש שטריימס מהודר, נטל את אשתו, והלך לבית-הכנסת של הק"ק הני"ל.

ואז קרה מה שקרה.

הפרטים לוטים קצת בערפל, כי במערבולת האירועים קשה היה לעקוב אחרי המעשה. זה לא דמה לתפילת-שבת רגילה בבית-כנסת.

חבורה של קנאים, שראתה את פרוש, הת-מלאה זעם קדוש.

כי זאת לדעת: הרב פרוש, שהוא אדוק, קנאי וקולני בעיני הציבור החילוני, אינו אלא אפיקורס גמור, עוכר-ישראל ורשע מרושע בעי-ני אותם יהודים דתיים שהם יותר אדוקים, יותר קנאיים וגם יותר קולניים ממנו.

אלה מרוכזים בלונדון סביב אישיותו של ירחמיאל-ישראל-יוסף דומב, ראש האופוזיציה של אגודת-ישראל, בן-בריתו של ר' עמרם בלוי בצד הימני של נטורי-קרתא, מחבר ספר חשוב המוכיח כי הציונות כולה, מתחילתה ועד סו-פה, אינה אלא יצירת השטן.

חסידיו של דומב ואנשי אגו"י דלונדון זוע-מים מזה דור שלם על הבגידה הנוראה של אנ-שי אגו"י בישראל, בראשות איצ'ה-מאיר לוי, שמכרו את נפשם לשטן ונתנו יד להציונים ה-ארורים, ומכרו את בכורת אגודת ישראל בניזד עדשים של תקציבין ובנקין והנאות העולם הזה.

ייתכן שזהו רקע האירועין המרעישין. אולם אין זה בטוח. כי לרבי פרוש יש אויבים רבים — ובעיקר מבין חברי מפלגתו, שלא לדבר כלל על ידידיו הרבים של „דוק“ סטאשר, שגם הם מרוגזים עליו לא מעט.

על כל פנים, כאשר הופיע פרוש עם השטריי-מל ואשתו, התנפלו עליו החסידים.

הצעקות, שהושמעו ברמה, עלו אף על הצע-קות שרגיל ח"כ פרוש לכבד בהן את יריביו בכנסת: „פושע!“ „מחלל שם שמיים!“ ועוד דברים, ואוי לאוזניים שכך שומעות.

על הח"כ המזוקן ירדו מכות-רצח.

השטריימל של הח"כ עף, והתגלגל בעפר.

גרוע מזה: הקנאים הנלהבים לא חסו גם על העזר שנגדו, הפליאו מכות על אשתו של הח"כ, העיפו מעל ראשה את הפיאה הנוכרית הצנועה.

כל זה קרה לפני שבועיים. אין פלא אם חבר-הכנסת פרוש הגיע למסקנה שאחרי הכל, ירושלים בירתנו הנצחית בטוחה ושקטה יותר מלונדון, בירת הגויים ימח שמו.